

Y-SALONG 10

13 febr - 28 mars 2010
Länsmuseet Murberget

EN SNYGG RESONANS PÅ MURBERGET

Det känns verkligen vårlikt denna lördag i februari då Länsmuseet Murberget slår upp portarna för andra gången i rad i Y-salongens närmast trettioåriga historia. Solen skiner och fåglarna kvittrar lite försiktigt. Chockrosa är färgen på programbladet som presenterar 55 verk av sammanlagt 24 av juryn utvalda konstnärer. Alla bor de eller har anknytning till Västernorrland. Årets Y-salong har tema Resonans. Kanske med tanke på den nyligen avslutade utställningen Ljudlab vars stora resonanslåda fungerar som snyggt sammanhållande rum i rummet för konstverken.

Resonans som med- och motsvängning av makt och motstånd i samhället har två av konstnärerna tagit fasta på. Janne Björkman med sprängstenarna som kastades i Ådalen 1931, och Max Magnus Norman med skulpturen "Tiananmen-monumentet" där den så välbekante studenten i vit skjorta och plastkasse stoppar en kolonn stridsvagnar på Himmelska Fridens torg under demonstrationen där för nu över tjugo år sedan. Här har han klonats med ytterligare tre studenter. Alla bär förutom kassen en handväska också. Är det kanske en hyllning till den urföbannade, äldre kvinnan, som daskade just en sådan väska i huvudet på ett demonstrerande skinnhuvud några år tidigare i Växjö?

Hela alfabetet tatueras på en smal flickarm i Stina Östbergs video. Det blöder och ser ut att göra ont. På väggen strax utanför försvinner ett blygt leende kvinnoansikte bort i Eva-Leena Skarins digitalprintade fotografier "Låt mig vara". De vilsna kvinnoporträtten blir en skarp kontrast till Annika Strömbergs akrylmålning "Gensvar - Den perfekta kvinnan" med blodrött läppstift, och Margareta Klingbergs fotoserie av gatukök där de thailändska kvinnorna står för en seg överlevnad i Norrland. Flera av konstnärerna på Y-salongen har liksom Margareta valt foto. Intressantast är Björnola Linds "Wireworld I-V" med Höga Kustenbron, sedd underifrån i strålände ljus, som en rinnande lavaström. Med Lee Berwicks ljudinstallation till, blir det en hisnande upplevelse!

Det rena måleriet återfinns endast hos Jenny Lundgren och Robert Eriksson. Jennys akrylmålningar "Striped", "In front" och "Behind" har en somrig och fin lyster medan Robert Erikssons oljor "Look who's talking" och "Jellyfish" har ett mer distinkt och sobert färgspråk. En liten apa, en hotfull brännmanet och två kvinnoben utspillda över fåtöljkanten och telefonsladden ingår som en mörk och mystisk underton. Gåtfullt är också Kirstie Ekelunds snöteckningar med silvertusch och Ulla-Carin Winters gravyr "Det hörs inget när snön faller", liksom familjeberättelserna som både Lisbeth Malm och Ida Rödén har gått in i. Lisbeth har plockat ihop en installation av sin farmors 326 utspridda saker med en papplåda i mitten och Ida har byggt en omsorgsfull labyrint av en liten del av sin morfars, Bo Lindroths, enorma konsthistoriska diabildsarkiv.

Yngst av utställarna är Cecilia Hultman (f 85). Hennes blyertsteckningar skiljer sig från det storstilta och chockrosa med sin väldigt lågmälda ton. Allra finast är nog "Resonant klädd", en liten, liten duvgrå frack i mjuka linjer på ett kritvitt ark. Det är mycket vackert!

Text: Karin Lundquist
Foto: Jonas Lundquist

100217